

- 4** ಎಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಏರಡು ದೀಪ್ತಿಕಾವ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ, ಪುರಾಣದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ದಟ್ಟ ರೂಪಕಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾಗತಿಕ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಅವು ‘ಎಡಬಲ್’ಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಞಾದಿಂದ ಮೂಲ ಸೇರಿರುವುದು ದುರದ್ವಷ್ಟಕರ.
- 5** ಹಳೆ ಕೆರೆಗೆ ಹೊಸ ನೀರು ಹರಿದುಬಂದಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನೇ ನಡೆದಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಮೂಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೂ ಈಗಿನದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವಂದು ಅಲ್ಲಾಗಳೇದರೂ ಹೃದಯ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.
- 6** ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಇವು ನಿರ್ಧಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಇವೇಂತ್ರಿಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರಲ್ಲ, ನಗರದ ತುದಿಗಳ ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ದಲಿತರು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓಂ ತತ್ವಿ ಮಾಲೆ ತೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಡರಿಯಿವ ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದುವ ದಲಿತ ಹುದುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಸಂವಿಧಾನ ಬದಲಿಸಿದರೆ ಒಳೆಯದೆಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.
- 7** ದಲಿತ ಲೋಕದ ಸುರಿತು ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೇ ಬರೆಯಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ, ಎಂದೂ ಬರಿದಾಗದ ಕಣಿವಾದ್ದರಿಂದ. ಅಲ್ಲಿ ನೋವು, ಕೌಯಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದಟ್ಟ ಉದಾಹರಣೆ, ಉನಾದಲ್ಲಿ ದಲಿತ ಯುವಕರನ್ನು ಬೆತ್ತಲುಗೊಳಿಸಿ ಭಾಷಿಸ್ತು, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತರುಣನೊಬ್ಬು ಕುದುರೆ ಹೊಂದಿದ್ದನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಂದಿದ್ದು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಫೆಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ನಿರೂಪಿಸುವ ಭಾಷೆ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಗಳಿಯ ನಾರಾಯಣ ಕ್ಷಾಸಂಬಳಿ ಹೇಳುವಂತೆ, ‘ಅಣ್ಣಾ, ನಾವು ಕೂಡ ಪಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವಂತಾಗಬೇಕು, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಂಡೆ ಉಡುಪ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ನಡೆ ಬದಲಾಗಬುಮದು.’ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಇದನ್ನೇ ಅರವತ್ತು ಎಪ್ಪತ್ತು ವರಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆಸಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವ ಯಾನವನ್ನೇ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ವಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್

ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ 14 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವೆಂಕಟಾಲ ಗ್ರಾಮದವರು. ವೆಂಕಟಾಲ ಮತ್ತು ಯಲಹಂಕದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗೆಲೇ ಲಂಡೇಶರ್ ಲಂಡೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಭಾವ. ಅಭಿನರ್ಯ ತರಂಗ ಮತ್ತು ನೀನಾಸಮ್ ರಂಗತಿಕಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಿವೆನ್ನೆವೋ. ನಾಹಿಕ್ ರಂಕೆ: ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು: ‘ಘಾದರ್’ 55 ಮತ್ತು ನೀನಾಸಮ್ ಕೈರಿಯ ಕವಿತೆಗಳು, ‘ಲೆವೆಲ್‌ಕ್ರಾಸಿಂಗ್’. ಕಥಾಪಂಕ್ಲನ: ‘ಬ್ರಾಂಡಿ’, ನಾಟಕ: ‘ಕ್ರಿಮಿ’. ಕಾದಂಬರಿಗಳು: ‘ರಾಯಲ್’ ಎನ್‌ಫೀಲ್ಡ್’, ‘ಅಪ್ಪಾಳ್ ಗುಲಾಬಿ’, ‘ಸಿಕೆ ಜೀಂನ ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ’.